

بسم الله الرحمن الرحيم

سوال و جواب

رویدادهای سوریه و عقب‌نشینی قسد

(ترجمه)

سوال:

رویدادها با شتابی بسیار بالا در شمال شرق سوریه در جریان است و نیروهای قسد با سرعتی چشم‌گیر کنترل خود را بر مناطق از دست می‌دهند و این مناطق یکی پس از دیگری به دست نظام سوریه می‌افتد. این تحولات چگونه رخ داد؟ و با توجه به این که هم نظام سوریه و هم قسد، هر دو، مزدور امریکا به شمار می‌روند، این وضعیت چگونه قابل فهم است؟ و با آن که چراغ سبز امریکا به حکومت سوریه برای تصرف این مناطق، آشکار و روشن‌تر از آفتاب است، اداره ترامپ در سوریه با پیرامون آن دقیقاً چه نقشه‌ای را دنبال می‌کند؟

جواب:

برای آن که جواب به سوالات بالا روشن گردد، نکات ذیل را بررسی می‌کنیم:

(اول) مراحل حمایت امریکا از نیروهای قسد در سوریه:

1. نیروهای سوریه دموکراتیک (قسد) یک ائتلاف گسترده است که در ماه اکتوبر سال ۲۰۱۵ با هدف مبارزه با «تنظیم دولت» تشکیل شد. این ائتلاف از جنگجویان کرد، عرب، سریانی، ارمنی و ترکمن تشکیل یافته است. بزرگ‌ترین بخش قسد را «سازمان مدافع خلق (YPG) و سازمان‌های مدافع زن (YPI) تشکیل می‌دهد که مسئولیت امنیت و دفاع از سرزمین‌های کانتون‌های اداره خودگردان اعلام شده در روت‌آوا را بر عهده دارند. (ویکی‌پدیا) امریکا از زمان تأسیس قسد در سال ۲۰۱۵ و هم‌زمان با مداخله امریکایی در سوریه از سال ۲۰۱۴ که پیش از مداخله روسیه صورت گرفت، حمایت خود از این نیروها را به شدت افزایش داد. نیروهای امریکایی برای قسد پوشش هوایی فراهم کردند و کمک‌های مالی و سلاح را به گونه گسترده در اختیار آن قرار دادند. میزان پای‌بندی امریکا به قسد تا آن جا بود که در فبروری ۲۰۱۸ صدها تن از نیروهای «واگنر» روسی را که تلاش داشتند از رود فرات به سمت شرق عبور کنند، به قتل رساند. همچنان امریکا در برابر تمامی مواضع و تلاش‌های ترکیه برای تضعیف قسد ایستادگی می‌کرد.

به این ترتیب، حمایت امریکا از قسد از زمان تأسیس آن، شامل فراهم‌سازی پوشش نظامی هوایی و حمایت سیاسی، افزون بر کمک‌های مالی و تسلیحاتی و نیز تسهیل تسلط این نیروها بر زمین‌های حاصل‌خیز اطراف فرات، میدان‌های نفت و گاز و ایستگاه‌های برق بود. مخالفت شدید امریکا با اعتراض‌های ترکیه نسبت به این سیاست در شمال شرق سوریه نیز در همین چارچوب است. همه این اقدامات از آن رو بود که امریکا ابزارهای جنگ با اسلام را آماده سازد، در صورتی که خلافت اسلامی از دمشق حرکت کند.

2. امروز ترامپ به این نتیجه رسیده که حکومت احمد الشرع در تحقق منافع امریکا در منطقه توانمندتر است. برجسته‌ترین این منافع دو چیز است: دور نگهداشتن نظام حاکمیت اسلام از سوریه و تن‌دادن و تسلیم‌شدن در برابر مطالبات رژیم یهود در سوریه و فلسطین؛ به گونه‌ای که حتی در حالی که این رژیم صبح و شام دست به تجاوز می‌زند، هیچ مقاومتی در برابر آن صورت نگیرد! از همین رو، مواضع ترامپ و سپس وزیران او در مورد پایان یافتن نقش قسد و جایگزین شدن نظام سوریه به جای آن، در خدمت منافع امریکا در منطقه قرار گرفت. این موضوع دیگر پنهان نیست، بلکه چیزی است که توم باراک نماینده امریکایی امور سوریه، در جریان سفرهایش به صورت شبانه‌روزی به آن تصریح می‌کند و نیز در اظهارات رئیس‌جمهور ترکیه و رئیس‌جمهور سوریه بازتاب یافته است:

الف: - تورم باراک تصریح کرد: هدف اصلی قسد به عنوان یک نیروی محوری برای مبارزه با تنظیم دولت، در میدان به پایان رسیده است، و افزود که دمشق اکنون شایسته آن است که مسئولیت امنیت از جمله کنترل مراکز نگهداری تنظیم دولت را بر عهده گیرد. (الجزیره نت، ۲۱/۱/۲۰۲۶)

- در اظهار نظر دیگری از طریق پلتفرم ایکس گفت: وضعیت به گونه‌ای بنیادی تغییر کرده است. این امر توجیه وجود شراکت میان ایالات متحده و قسد را تغییر می‌دهد؛ زیرا اعتبار نقش قسد به عنوان نیروی اساسی میدانی علیه تنظیم به پایان رسیده است، چرا که دمشق اکنون آماده و مایل است مسئولیت‌های امنیتی از جمله کنترل زندان‌ها و اردوگاه‌های تنظیم را بر عهده گیرد. (بی‌بی‌سی، ۲۰۲۶/۰۱/۲۰)

- و نیز در یادداشتی طولانی در صفحه خود در پلتفرم ایکس -که سفارت آمریکا در سوریه آن را ترجمه کرده است- چنین نوشت: امروز، وضعیت به گونه‌ای بنیادی تغییر کرده است. سوریه اکنون دارای یک حکومت مرکزی به رسمیت شناخته شده است، و (به عنوان نودمین عضو در اواخر سال ۲۰۲۵) به ائتلاف بین‌المللی برای شکست داعش پیوسته است. درباره ادغام قسد در اردوی سوریه افزود: این ادغام، که با حمایت دیپلماسی آمریکا صورت می‌گیرد. قوی‌ترین فرصت تا کنون در برابر کردها به شمار می‌رود تا حقوق پایدار و امنیتی باثبات را در چارچوب یک دولت سوریه به رسمیت شناخته شده تأمین کنند. (CNN عربی، ۲۰۲۶/۱/۲۱)

ب) رئیس‌جمهور ترکیه، رجب طیب اردوغان، امروز چهارشنبه گفت که نیروهای کردی در شمال سوریه باید فوراً سلاح‌های خود را به زمین بگذارند و صفوفشان را منحل کنند تا بدون خون‌ریزی بیشتر به یک راه حل دست یافته شود. این اظهارات پس از آن بیان شد که دمشق به این نیروها مهلت چهار روزه داده است تا طرح ادغام حسکه در دولت مرکزی را آماده سازند. (الجزیره نت، ۲۰۲۶/۱/۲۱)

ت) ریاست‌جمهوری سوریه روز دوشنبه در بیانیه‌ای اعلام کرد که رئیس‌جمهور انتقالی سوریه، احمد الشرع، تماس تلفنی با رئیس‌جمهور آمریکا، دونالد ترامپ، برقرار کرده است. بر اساس این بیانیه که خبرگزاری رسمی سوریه (سانا) آن را منتشر کرده است: دو رئیس‌جمهور در جریان این تماس بر اهمیت حفظ وحدت و استقلال اراضی سوریه و حمایت از تمامی تلاش‌ها برای تحقق ثبات تأکید کردند و همچنین بر ضرورت تضمین حقوق و حفاظت از مردم کرد، در چارچوب دولت سوریه، پافشاری نمودند. (CNN عربی، ۲۰۲۶/۱/۱۹)

دوم: از مجموع این موارد روشن می‌گردد که آمریکا در حال اعطای چراغ سبز به رئیس‌جمهور سوریه، احمد الشرع، برای پایان دادن به قسد است. آمریکا امروز نیت‌های خود را پنهان نمی‌کند و حتی خود را به زبان دیپلماتیک هم به زحمت نمی‌اندازد؛ بلکه آشکارا و علناً اعلام می‌کند که قسد، به عنوان یک ابزار آمریکایی برای مبارزه با «تروریسم»، نقش خود را به پایان رسانده است. این که آمریکا امروز می‌خواهد بر ابزار بزرگ‌تری تکیه کند و آن حکومت احمد الشرع است؛ چرا که هر دو ابزار آمریکا اند و آمریکا ابزارهای خود را هرگونه که بخواهد تغییر می‌دهد. همه این موارد، همراه با تحولات میدانی، به امور زیادی اشاره دارد که آن‌ها را چنین برمی‌شماریم:

1. مسئله جایگزینی یک مزدور با مزدور دیگر: در انقلاب شام که آمریکا را به ستوه آورد و موی سر اوپاما را سپید کرد. آمریکا همواره در جست‌وجوی یک مزدور نیرومند و توانمند برای حاکمیت بود تا آن را جایگزین مزدور خود، بشار، سازد؛ همان کسی که سوریه علیه او به پا خاسته بود. ما در پاسخ به پرسشی به تاریخ ۲۶/۷/۲۰۲۵ م گفته بودیم: این چنین روشن می‌شود که طرح آمریکایی در سوریه بر یک قاعده اساسی استوار است، و آن جایگزینی یک مزدور با مزدور دیگر است. به همین منظور، آمریکا به ترکیه چراغ سبز داد تا نظام بشار را سرنگون کند و نظام جدیدی وابسته به خود بسازد. بر همین اساس، ترکیه و دستگاه استخباراتی آن این مأموریت آمریکایی را به عهده گرفتند و به آماده‌سازی احمد الشرع -که پیش‌تر به نام جولانی شناخته می‌شد- پرداختند. چند ماه پیش از پایان اداره بایدن، آمریکا به ترکیه اجازه داد رهبری عملیات سپردن سوریه به عامل جدید آمریکایی، احمد الشرع، را بر عهده گیرد. ترکیه نیز به نمایندگی از آمریکا با ایران و روسیه تماس گرفت و نیروهای این دو کشور را در سوریه به حاشیه راند. آمریکا از بشار خواست کشور را تسلیم کند، و چنین نیز شد: مزدور جدید به جای مزدور پیشین گماشته شد و ترکیه همچنان حلقه اصلی ارتباط آمریکا با او باقی ماند.
2. آمریکا از مزدور جدید خود می‌خواهد که مرتکب (محرّمات) بیشتری شود، و او نیز با فشار ترکیه، پاسخ‌گویی و تمکین خود را به اثبات رسانده است. بدین گونه که از پرچی که بر آن (توحید) نقش بسته بود دست کشید و به جای آن پرچم سکولار را برافراشت؛ عفو عمومی برای بقایای بشار صادر کرد و هم چنان جوانان خلافت‌خواهی را که برای تحقق بشارت رسول الله صلی الله علیه وسلم پس از این حکمرانی جبری موجود تلاش می‌کردند، به زندان می‌افکند؛ در حالی که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِثْلِهَا النَّبُوءَةِ، ثُمَّ سَكَتْ»

ترجمه: سپس حکومت زور و استبداد خواهد بود و هر اندازه که الله سبحانه و تعالی بخواهد ادامه می‌یابد، سپس هرگاه بخواهد آن را برمی‌دارد، آنگاه خلافتی بر روش نبوت برپا می‌شود؛ سپس (رسول الله صلی الله علیه وسلم) خاموش شد.

هم‌چنین سهم دروس قرآن کریم در مکاتب را کاهش داد. ترامپ از او خواست که به تجاوزهای مکرر و شدید رژیم یهود -که حتی دمشق را نیز هدف قرار داده است- پاسخ ندهد. سپس از او خواست که با رژیم یهود وارد مذاکره شود. بدین‌سان دورها و دوره‌های گفت‌وگو برگزار شد که وزیر خارجه‌اش، الشیبانی، آن‌ها را رهبری کرد بدون اینکه از الله سبحانه و تعالی و رسول او و یا از مؤمنان، به‌ویژه مردم غزه شرم و حیا کند. مطالبات حکومت احمد الشرع از رژیم یهود در جریان این مذاکرات چنان ناچیز بود که حتی جنایت‌کار، بشار، در مذاکرات پیشین سال ۲۰۰۸ -که پیش از آغاز انقلاب شام و با میانجی‌گری ترکیه برگزار شد- فراتر از این مطالبات مذاکره می‌کرد. با پذیرش انجام همه این (محرمات) از سوی الشرع، امریکا از نظر سیاسی یک خط مستقیم با او گشود که در کنار خطوط استخباراتی و خطوط ترکیه قرار گرفت.

نخستین خط سیاسی، دیدار مزدور امریکا، ابن‌سلمان، با احمد الشرع در ریاض به تاریخ ۲۰۲۵/۵/۱۴ بود. سپس این خطوط گسترش یافت و احمد الشرع مورد ستایش رئیس‌جمهور امریکا قرار گرفت، تا آن‌جا که در تاریخ ۲۰۲۵/۱۱/۱۱ او را در کاخ سفید پذیرفت؛ هرچند از در پشتی و بدون برگزاری مراسم استقبال. ترامپ شب گذشته تصریح کرد که با رئیس‌جمهور سوریه، احمد الشرع، «هم‌نظر» است و تأکید نمود که واشنگتن هر آن‌چه در توان دارد برای موفقیت سوریه انجام خواهد داد. (آرتی، ۲۰۲۵/۱۱/۱۱)

3. وزیر خارجه ترکیه، هاکان فیدان، هم‌زمان با سفر رئیس‌جمهور سوریه، احمد الشرع، به واشنگتن و دیدار او با رئیس‌جمهور امریکا، ترامپ، در کاخ سفید درباره راه‌های برون‌رفت از مشکلات موجود در سوریه گفت‌وگو کرد. وزیر فیدان اعلام کرد که این گفت‌وگوها در کاخ سفید با وزیر خارجه امریکا، رابینو، فرستاده ویژه رئیس‌جمهور امریکا، ویتکوف، فرستاده امریکایی امور سوریه، توماس باراک، و وزیر خارجه سوریه، اسعد الشیبانی، انجام شده است و سپس معاون رئیس‌جمهور امریکا، جی.دی. ونس، نیز به این نشست پیوست. در این بیانیه آمده است که شرکت‌کنندگان در این نشست، راه‌های ممکن برای خروج از مشکلات موجود در سوریه را مورد بحث قرار دادند. (آرتی، ۲۰۲۵/۱۱/۱۱)

4. در همین زمان، امریکا تحریم‌ها علیه سوریه را به‌صورت مرحله‌به‌مرحله برمی‌داشت تا در هر مرحله اطمینان یابد که احمد الشرع وفاداری خود را به‌عنوان یک مزدور امریکا به اثبات می‌رساند. از همین‌رو، سوریه به ائتلاف بین‌المللی برای مبارزه با داعش پیوست: «سوریه به ائتلاف بین‌المللی ضد داعش که در سال ۲۰۱۴ به رهبری ایالات متحده تشکیل شد، ملحق گردید». سفارت امریکا در دمشق با نشر یادداشتی در پلتفرم شرکت امریکایی «ایکس» در روز سه‌شنبه ۲۰۲۵/۱۱/۱۱ اعلام کرد که سوریه به ائتلاف بین‌المللی برای مبارزه با داعش پیوسته و به‌طور رسمی به‌عنوان نودمین شریک به این ائتلاف ضد داعش ملحق شده است. (آنا تولی، ۲۰۲۵/۱۱/۱۲) سپس امریکا تحریم‌ها علیه سوریه را لغو کرد: «رئیس‌جمهور امریکا، دونالد ترامپ، لغو قانون قیصر را امضا کرد؛ قانونی که از سال ۲۰۱۹ تحریم‌هایی را علیه سوریه اعمال کرده بود.» (الجزیره، ۲۰۲۵/۱۲/۱۹)

سوم: در جریان رویدادهای کنونی، نیروهای قسد از مناطق مختلف عقب‌نشینی می‌کردند. بر اساس اظهارات فرمانده آن، مظلوم عبیدی، این عقب‌نشینی از غرب فرات به شرق آن، به توصیه «دوستان و میانجی‌ها» صورت گرفته است. (وب‌سایت کردستان ۲۴، ۲۰۲۶/۱/۱۶) بی‌تردید، امریکا در رأس این دوستان و میانجی‌ها قرار دارد؛ همان طرفی که برای تطبیق توافق قسد با حکومت سوریه در تاریخ ۲۰۲۵/۳/۱۰ فشار وارد می‌کرد: «رئیس‌جمهور سوریه، احمد الشرع، و فرمانده نیروهای سوریه دموکراتیک، مظلوم عبیدی، روز دوشنبه توافق را امضا کردند که بر اساس آن، تمامی نهادهای ملکی و نظامی وابسته به اداره خودگردان کردی در چارچوب دولت سوریه ادغام می‌شود؛ چنان‌که ریاست‌جمهوری اعلام کرد. (العریبه، ۲۰۲۵/۳/۱۰)

بعد از آن حکومت سوریه توافق دومی را با قسد امضا کرد که بر اساس آن، قسد عقب‌نشینی کرده و دو ولایت دیرالزور و رقه را «فوراً» تحویل می‌دهد. این توافق از سوی فرستاده امریکایی مورد استقبال قرار گرفت و آن را نقطه عطفی سرنوشت‌ساز دانست و اعلام کرد که امریکا خواهان

سوریه‌ای واحد است: «توم باراک، فرستادهٔ امریکایی به دمشق، توافقی را که رئیس‌جمهور سوریه، احمد الشرع، امضای آن را با فرماندهٔ نیروهای سوریهٔ دموکراتیک، مظلوم عبدی، اعلام کرد، یک «نقطهٔ تحول مفصل» توصیف نمود. باراک در پیامی در پلتفرم ایکس گفت: این توافق و آتش‌بس، نقطهٔ تحولی اساسی را رقم می‌زند؛ زیرا دشمنان پیشین، به‌جای تفرقه، شراکت را برمی‌گزینند و از تلاش‌های سازنده دو طرف برای دستیابی به توافقی که راه را برای ازسرگیری گفت‌وگو و همکاری به‌سوی سوریه‌ای متحد هموار می‌سازد، ستایش کرد. (تلویزیون العربی، ۲۰۲۶/۱/۱۸)

چهارم: در این میان، جناح‌های تندرو در قسد؛ به‌ویژه آن بخش‌های که با حزب کارگران کردستان همکاری داشتند، اجرای توافق را به تأخیر می‌انداختند، به این امید که رخنه‌ای در سیاست امریکا به نفع آنان گشوده شود. آنان اصرار می‌ورزیدند که ادغام قسد در اردو به‌صورت یک‌پارچه و به‌عنوان یک بلوک انجام گیرد، نه به‌گونهٔ انفرادی. شبکهٔ العربیه در تاریخ ۲۰۲۶/۱/۱۷ به نقل از نشست اربیل گزارش داد که فرماندهٔ قسد، مظلوم عبدی، در پی آن بود تا امریکایی‌ها را قانع سازد که ادغام قسد در قالب سه فرقه در اردوی سوریه صورت گیرد؛ اما این رخنه در موضع امریکا نه در نشست اربیل گشوده شد و نه پیش از آن. در پی این بن‌بست، حکومت احمد الشرع به اقدام نظامی روی آورد؛ یعنی تطبیق توافق با زور، که از محله‌های شهر حلب آغاز شد. پس از آن، قسد ناچار گردید توافق دومی را با حکومت امضا کند که بر اساس آن، ولایت‌های دیرالزور و رقه را «فوراً» تحویل دهد. امریکا نیز این توافق را مورد تأیید قرار داد؛ چنان‌که پیش‌تر گفته شد، قسد در هر توافق می‌کوشید اجرای آن را به تأخیر اندازد؛ اما دخالت عشایر عرب و یورش آنان علیه قسد، هیچ مجالی برای این تعویق باقی نگذاشت؛ با آن‌که رئیس سوریه از عشایر خواسته بود آرامش خود را حفظ کنند. الشرع گفت: به عشایر عرب خود توصیه می‌کنیم آرامش را رعایت کنند و فرصت اجرای مفاد توافق را فراهم سازند. از روز شنبه، شبه‌نظامیان عرب در درگیری‌های اردوی سوریه با نیروهای سوریهٔ دموکراتیک به اردو پیوسته‌اند. (CNN عربی، ۲۰۲۶/۱/۱۹)

پنجم: این‌گونه رویدادها با شتابی بسیار بالا سریع صورت گرفت:

۱. حکومت سوریه اعلام کرد که روند ادغام جنگجویان قسد بر مبنای فردی خواهد بود، نه به‌صورت یک بلوک یا فرقه‌های نظامی در اردو و وزارت داخله. حکومت هم‌چنان اطمینان‌های در خصوص حقوق «فرهنگی» ساکنان و اعطای تابعیت‌ها اعلام کرد. در عمل نیز شروع به تحویل‌گیری مناطق در ولایت‌های رقه و دیرالزور نمود و وارد ولایت حسکه شد و کنترل خود را بر آن گسترش داد؛ به‌گونه‌ای که برای قسد هیچ مجالی برای مذاکره باقی نماند، مگر در خصوص حسکه: وزارت دفاع سوریه شام امروز دوشنبه اعلام کرد که آتش‌بس میان نیروهای سوری و نیروهای قسد از ساعت هشت شب (حدود یک ساعت بعد) و به‌مدت چهار روز برقرار می‌شود. این اقدام پس از اعلام ریاست‌جمهوری سوریه مبنی بر دستیابی به تفاهم مشترک میان حکومت و قسد دربارهٔ مسایلی مرتبط با آیندهٔ ولایت حسکه صورت گرفت. (الجزیره نت، ۲۰۲۶/۱/۲۰) این توافق، برای قسد جز اندکی امتیازات رضایت‌بخش‌کننده در پی نداشت:

خبرگزاری سوریه (سانا) روز سه‌شنبه به نقل از ریاست‌جمهوری سوریه گزارش داد که فرماندهٔ نیروهای سوریهٔ دموکراتیک، مظلوم عبدی، یک نامزد از قسد را برای پُست معاون وزارت دفاع معرفی خواهد کرد. افزون بر پیشنهاد یک نامزد برای مقام والی حسکه و نیز نام‌های برای نمایندگی در پارلمان و فهرستی از افراد برای استخدام در نهادهای دولت سوریه. (CNN عربی، ۲۰۲۶/۱/۲۰)، ریاست‌جمهوری سوریه افزود که در صورت توافق نیروهای سوری وارد مراکز دو شهر حسکه و قامشلی نخواهند شد و در حاشیهٔ آن‌ها باقی خواهند ماند. سپس جدول زمانی و جزئیات مربوط به ادغام مسألت‌آمیز ولایت حسکه، از جمله شهر قامشلی، مورد بحث قرار خواهد گرفت. (بی‌بی‌سی، ۲۰۲۶/۱/۲۰) و نیز دو طرف توافق کردند که نیروهای حکومتی سوریه وارد قریه‌های کردنشین نشوند و تأمین امنیت آن‌ها به نیروهای امنیتی محلی از باشندگان همان مناطق سپرده شود. (CNN عربی، ۲۰۲۶/۱/۲۰)

۲. پس از آن‌که امریکا تصمیم گرفت زندانیان داعش را از زندان‌های که تحت کنترل قسد بود به عراق منتقل کند، قسد از امریکا خواست مهلت آتش‌بس تمدید شود تا روند انتقال زندانیان تکمیل گردد. این درخواست پذیرفته شد: وزارت دفاع سوریه اعلام کرد که مهلت آتش‌بس با نیروهای سوریهٔ دموکراتیک (قسد) به‌مدت ۱۵ روز در حمایت از عملیات امریکایی برای تخلیهٔ زندانیان تنظیم دولت اسلامی از زندان‌ها

تمدید شده است. وزارت دفاع در حساب خود در پلتفرم ایکس توضیح داد که این تمدید از امشب رأس ساعت یازده شب به وقت محلی آغاز می‌شود و در راستای تخلیه زندان‌های قسد از زندانیان تنظیم دولت و انتقال آنان به عراق صورت می‌گیرد. (الجزیره، ۲۴/۱/۲۰۲۶)، این‌گونه، روند بستن پرونده قسد و نیز پرونده فرمانده آن، مزدور کوچک امریکا، مظلوم عبدی، پس از انجام مأموریت امریکایی‌اش، در حال تکمیل است. امریکا خدمات او را پایان می‌دهد و در برابر آن، «حقوق بازنشستگی اندکی» به او خواهد داد که همان گماشتن چند کارمند در این‌جا و آن‌جاست؛ امری که ممکن است موقتی باشد. چرا که گرداننده اصلی تحولات در منطقه امریکا است و هرگاه منافعش اقتضا کند که مواضع تغییر یابد، بی‌درنگ به مزدوران خود از میان حاکمان فرمان اجرا می‌دهد، بی‌آن‌که پلکی بر هم زنند یا ذره‌ای شرم به خود راه دهند.

﴿أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ [نحل: ۵۹]

ترجمه: آگاه باشید که چه بد دآوری می‌کنند!

ششم: این چنین، حقیقتاً دردناک و شرم‌آور است که سوریه، پس از همه خون‌ها، فداکاری‌ها و قربانی‌های که مردم آن برای برچیدن نظام پیشین و برپایی حاکمیت اسلام تقدیم کردند، به ابزاری رام و فرمان‌بردار در دست امریکا بدل شود تا امریکا بتواند با خریدن وجدان‌های ارزان و بی‌ریشه، بر کرسی‌ای تکیه زند که پایه‌هایش از آغاز کج، لرزان و ناپایدار بوده است. کرسی‌ای که صاحب آن شب و روز را در خدمت منافع امریکا می‌گذراند، فقط برای آن‌که لحظه‌ای بیش‌تر بر آن باقی بماند و سیطره امریکا را بر سراسر اراضی سوریه تضمین کند. در این مسیر، از تطبیق اسلام دست می‌کشد و از جهاد برای آزادسازی سرزمین‌های اشغال‌شده روی‌گردان می‌شود؛ بلکه پا را فراتر نهاده، سوریه را از جبهه رویارویی با دشمن خارج می‌سازد؛ جبهه‌ای که حتی جنایت‌کار فراری، بشار اسد، جرأت ترک آشکار آن را نداشت! حاکم امروز سوریه یا نمی‌داند -یا خود را به ندانستن می‌زند- که پناه‌بردن به آغوش امریکا، هیچ‌گاه تضمینی برای بقای او بر این کرسی نخواهد بود؛ زیرا هرگاه امریکا مزدوری کارآمدتر و مطیع‌تر از او بیابد، بی‌درنگ او را کنار خواهد زد. در سرنوشت کسانی که پیش از او آمدند، نه یک نمونه، بلکه نمونه‌های پرشماری وجود دارد که این حقیقت را با قاطع‌ترین و بی‌رحمانه‌ترین شکل ثابت می‌کند.

آیا حاکمان، یاران، درباریان و حلقه‌های پیرامونی آنان -این مزدوران امریکا- عبرت نمی‌گیرند از شیوه‌ای که امریکا با مزدوران خود رفتار می‌کند؟ نخست از آنان تا آخرین توان بهره می‌برد، آنگاه بی‌هیچ ملاحظه‌ای، بی‌هیچ وفاداری، و بی‌آن‌که حتی قطره‌ای اشک نثارشان کند، آنان را رها می‌سازد؛ همانانی که دیروز برای خوش‌خدمتی به امریکا، زمین را پر از فساد کرده بودند. امروز وقتی امریکا از خدمات‌شان بی‌نیاز می‌شود و مزدور جدیدی را می‌یابد که بهتر، مطیع‌تر و کارآمدتر از آنان است، ایشان را به کناری می‌افکنند و به حاشیه تاریخ پرتاب می‌کند. درباره این حاکمان مزدور، سخن الله سبحانه و تعالی به‌تمامی صادق است، آن‌جا که می‌فرماید:

﴿فَأَذِاقَهُمُ اللَّهُ النَّجْزِيَّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ [زمر: ۲۶]

ترجمه: پس الله (سبحانه و تعالی) خواری را در زندگی دنیا به آنان چشاند و بی‌گمان عذاب آخرت بزرگ‌تر است؛ اگر می‌دانستند.

هشتم شعبان ۱۴۴۷ ه.ق.

برابر با ۲۷ جنوری ۲۰۲۶ م.

مترجم: احمد صادق امین